

ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

ΤΟΥ ΝΤΟΥΓΚΛΑΣ ΚΕΡΑ

Η ΤΥΧΗ ΤΟΥ ΡΙΚΟΡΝΤΙ

ΤΗ «χαθιέντα» τοῦ Πάολο Ρικόρντι, τρεῖς καμπαλλέρος καθισμένοι γύρω σ' ἓνα τραπέζι, κἀντών ἤσυχαι τις πίπεις τους. Οἱ πελάτες, ἕνας-ἕνας, εἶχαν φύγει κ' εἶχαν χαθῆ μέσ' στοῦ σκοτάδι τῆς νύχτας. Ὁ Ρικόρντι σκουπιζει τώρα τὰ ποτήρια, ταχτοποιοῦσε τῆς καρέκλες καὶ συγοριζει τὸ μαγαζί του. "Ἐνας γάτος νιαούριζε, σέρνοντας στὰ πόδια του καὶ σήκωνε σάν κατάρτι τὴν οὐρά του. Πάνω ἀπὸ τὸ θρώμικο τεζάκι τοῦ καταστήματος, ἕνα ρολοῖ εἴδεινε τὴν ὥρα. Ὁ χρόνος ἐξακολούθωνε τὸ θιαστικό κύκλωμα τὸν, ἀδιάφορος γιὰ ὅτι εἶχε συμεθεῖ καὶ γιὰ ὅτι ἐπρόκειτο νὰ γίνῃ.

"Ὅταν ὁ σενιὸρ τέλειωσε τὴ δουλειά του, ἄνοιξε μιὰ μπουτίλα κρασί καὶ πῆγε νὰ σεβρίη τὸν τρεῖς καμπαλλέρος πὸν περιμέναν. Γέμισε μὲ προσοχή καὶ μ' ἀκρίβεια τὰ ποτήρια τους, σκούπισε τὰ χέρια του στὴ θρωμική ποδιά του, ἔξωσε τὴ μύτη του καὶ ἐξάλωσε σ' ἓνα πάγκο, θυάζοντας ἓνα στεναγμό. Ὁ ἰδρώτας κυλοῦσε ἀπὸ τὸ μέτωπό του, γλῶστραγε στὰ μαγουλά του κ' ἔσταξε πάνω στοῦ ποικαμίου του. Τ' ἄσπρα γένηνα του ἦσαν ἀνακατεμένα καὶ γεμάτα σκουπιδιά, λές καὶ μ' αὐτὰ σάρωνε τὸ μαγαζί σάν Πάνω τοῦ μύτη του εἶχε σκαλώσει μια ἐλαθὰ πὸν ἔμοιαζε σὺν στόχαστορ μάλινγο! Καὶ τὰ μάτια του, μέρα μὲ τὴ μέρα, θλόωναν ἀπὸ τὸ κρασί, μικραίναν καὶ κοκκίνιζαν, ἔτσι πὸν νόμιζε κανεὶς ὅτι στὸ τέλος ὁ Ρικόρντι θὰ ἔμενε θεοστραβός.

—Αὐτὴ τὴ γνώμη φαίνεται ὅτι εἶχαν κ' οἱ τρεῖς καμπαλλέρος, γιὰτὶ μόλις εἶδαν τὸν σενιὸρ Πάολο νὰ λαγοκοιμῆται ἀπὸ τὸ μεθύσι του, κυττάχτηκαν μεταξὺ τους, συνειδηθήκαν κ' ὕστερα ὁ ἕνας ἀπ' αὐτοὺς ἔθγαλε ἀπὸ τὸν κόρφο του ἓνα δέμα.

Στὰ πρόσωπα τῶν συντρόφων τοῦ ζωγραφιστικῆς τώρα ἡ ἀπίστη. Περιμέναν μ' ἀγωνία τὸν μοιρασίον τῶν λεφτῶν. "Ἐκεῖ μέσα στὸ δέμα ἦσαν πετακιστές χιλιάδες πέζος. "Ὅλα καλλεριστὰ χαρτονομίσματα τῆς Τράπεζας τῆς Ἀργεντινας. Ἡ δουλειὰ εἶχε πάει περίφημα. Μὲ τὸ πιστόλι στὸ χέρι εἶχαν μπῆ μέρα μεσημέρι στὴν κεντρικὴ αἴθουσα τῆς Τραπεζῆς, εἶχαν ἀρπάξει ὅλα τὰ λεπτὰ πὸν ἔβηκαν στὸ ταμειό κ' εἶχαν φύγει χωρὶς κανεὶς νὰ σκεφθῆ νὰ τὸν ἐμποδίσῃ.

Μια ποῖος θὰ τόλμαγε νὰ ὀρθώσῃ τ' ἀνάστημά του μπροστὰ στὸν διάσημο ληστὴ Μαριλίνο δὲλ Χουέρ ; "Ἐπρεπε νὰ ἦταν ἀνημέριος τὸ σατανὰ καὶ νὰ εἶχε μαζί του ὅλες τῆς στρατιῆς τῶν ἀδαιθάλων γιὰ νὰ τὸν βοηθήσουν. Κι' εἶσαι ἔφυγε ὁ ληστής ἀπὸ τὴν Τράπεζα, σάν νὰ ἦταν κανένας κεφαλαιοῦχος πὸν εἶχε πάει γιὰ ν' ἀποσυρῆ ἓνα ποσὸ ἀπὸ τῆς καταθέσεως του.

Μετά μιὰ ὥρα, ὅλο τὸ Μπουένος-ἈἮρες, ἤξερε τὸ νέο κατόρθωμα τοῦ Χουέρ κ' ἡ «σενιόριτες» ὀχλοῖσαν μὲ θαυμασμό τὸ νέο «κόλπο» τοῦ ληστή-χου. "Ἄ, αὐτὲς ἡ «κυρίες» τοῦ καλοῦ κόσμου τῆς Ἀργεντινας δὲν ἔμοιαζαν καθόλου μ' ὅλες τῆς ἄλλες γυναῖκες. "Ἐχουν δικές τους συνήθειες, δικὰς τους θίτοιαι καὶ κυττάζουν πάντα τοὺς ἄνδρες μ' ἓνα βλέμμα γυναικὶ σὸν πεσοβρομίου. Ἡ καρδιά τους εἶνε γεμάτη λάσπη...πολυτελείαι! "Ἐτσι, μόλις ἔμαθαν τὴν ληστεία τοῦ Χουέρ, ἔσπευσαν νὰ τοῦ γράφουν τρυφερὰ ἐρωτικὰ γράμματα, νὰ τὸν προσκαλέσουν στὸ μεγάλο τους καὶ νὰ τὸν ἀφῆσουν νὰ τοὺς πάρῃ γιὰ ἐνθῆμο τὰ θαυράτμια κομμημάτῃ τους.

Ὁ Μαριλίνο δὲλ Χουέρ, ὕστερα λοιπὸν ἀπὸ τὴ ληστεία, εἶχε καταφύγει μὲ τοὺς συντρόφους του στὴ «χαθιέντα» τοῦ σενιὸρ Πάολο Ρικόρντι κ' ἐκεῖ θέλωσε νὰ μοιρῶσῃ «τίμια» τὰ λεφτὰ.

—Ὁ Πιέτρο, τὸ πρωτοπαλληκάρο δῆλωσε ὁ ἀρχηγὸς ἐπίσημα δεῖχνοντας τὸν ἄνθρωπο πὸν καθόταν ἀριστερὰ του, θὰ πῆρῃ πενήντα χιλιάδες πέζος. "Ἐοῦ, Χουάν, θὰ πῆρῃ τὰ μισὰ. Μῆπως κανεὶς σας ἔχει παράπονο;

"Ὁ Χουάν ἔφτυσε καταγῆς κ' ὕστερα ἀδειασε χωρὶς νὰ μιλήσῃ τὸ ποτήρι του. Ὁ Χουέρ τοῦ ἔρριξε μιὰ φωνικὴ ματιά.

—Φαίνεται ὅτι δὲν εἶσαι εὐχαριστή-

μένος, τοῦ εἶπε ἀπότομα.

—Γιὸρ ντιος, ὄχι, σενιὸρ Μαριλίνο. Δούλεψα καλά. Τρεῖς νύχτες καὶ τρεῖς μέρες παρακολούθησα τὸν ταμία. "Ἐγίνα κιάλας φίλος του καὶ ἐδόδεφα ἓνα σωρὸ πέζος γιὰ κεράσματα γιὰ νὰ μάθω πότε θὰ ἦταν γεμάτῃ ἡ κάσσα του ἀπὸ λεφτὰ. "Ἐπειτα ἐγὼ πάλι εἶχα τὴν ἰδέα αὐτῆς τῆς κλοπῆς κ' ἐγὼ τὴ σχεδίασα. Μοῦ φαίνεται ὅτι πρέπει νὰ εἶσαι εὐχαριστημένος, ἀρχηγέ, μόνο ἀπὸ τὴ δόξα. "Ὅλο τὸ Μπουένος-ἈἮρες σὲ φοβάται, ἀλλὰ ἐμᾶς κανεὶς δὲν μᾶς λογασιάζει. Μοῦ φαίνεται λοιπὸν ὅτι πρέπει νὰ πληρώνης καλύτερα τοὺς συντρόφους σου.

—Ἐ, σενιὸρ, ἔκανε κ' ὁ ἄλλος σύντροφος τοῦ Μαριλίνο. "Ἄς γίνουν τουλάχιστον ἕκατὸ ἡ πενήντα χιλιάδες πέζος...

"Ὁ ληστής ζάρωσε τὰ φρύδια του καὶ χαμήλωσε τὸ κεφάλι. Τὸ στόμα χαμογελοῦσε σαρκαστικά. Μάζεψε τὰ λεφτὰ πὸν εἶχε μοιρῶσει, τὰ ἔβαλε πάλι μὲ τὸν ὄγκο τῶν χαρτονομισμάτων κ' ὕστερα ἔθγαλε τὸ μαχαίρι του καὶ μὲ μιὰ τρομαχτικὴ μαχαίρα τὰ κάρφωσε πάνω στοῦ τραπέζι. Τὰ ποτήρια χοροθῆσαν κ' καλύστηκαν καταγῆς, σπάζοντας μὲ κρότο. Ὁ γάτος πὸν κοιμόταν σὲ μιὰ καρέκλα τινάχτηκε βρόθος καὶ τὸ ἔβαλε στὰ πόδια ξαφνιασμένος. Ὁ Πάολο Ρικόρντι ἄνοιξε τὰ μάτια του μὰ δὲν κουνήθηκε ἀπὸ τὴ θέσι του. Κατάλαβε ὅτι τώρα εἶχε ἀρχίσει τὸ γλέντι.

—Νὰ σθῆσὸ τὸ φῶς; ρώτησε ἀδιάφορα.

—"Ὅχι, οὐβρίλας ὁ Χουέρ. Πρέπει νὰ καταλάβουν ὅτι ἐγὼ μονάχα διατάσσω.

Καὶ μ' αὐτὰ τὰ λόγια ἔθγαλε τὸ πιστόλι του καὶ σηκώθηκε κυττάζοντας τοὺς συντρόφους του καὶ τὰ χαρτονομίσματα.

Αὐτὸ τὸ «κάρφωμα τῶν κλοπιμαίων» εἶνε μιὰ παλιὰ συνήθεια τῶν κακοποιῶν τῆς Ἀργεντινας. "Ὅταν οἱ λαποῦδτες μὰ λῶσουν τὸν μοιρασίον, τὰ κάρφωσαν μὲ τὸ μαχαίρι τους καὶ τὰ παίρνει ἐκεῖνος πὸν θὰ ζῆσῃ ὕστερα ἀπὸ τὴν αἱματηρὴ μοιραχία.

—Ἐίσαι ἕνας κ' εἶμαστε δύο, παρατήρησε ὁ Χουάν. "Ἄς ρίξουμε καλύτερα τὰ ζάρια, νὰ δοῦμε μὲ ποῖον θὰ κτυπηθῆς προτιμῆσαι.

—Σύμφωνοι! ἔκανε ὁ Χουέρ κ' ἔρριξε τὰ ζάρια πάνω στοῦ τραπέζι.

Ἐχασε ὁ Χουάν.

Οἱ δύο κακοποιοὶ ὅθалан στὸ στόμα τῆς ναθάγης τους καὶ γράβηχτηκαν στῆς γωνιῆς τῆς αἰθούσης. Ὁ Πιέτρο ἄναψε τὴν πίπα του καὶ ἐξάλωσε ἀναπαυτικὰ στὴν καρέκλα του.

—Σθῆσε τὸ φῶς! οὐβρίλασε ὁ Χουάν στὸν Ρικόρντι.

"Ἐνα θαθὺ σκοτάδι ἀπλώθηκε στὴ «χαθιέντα». Ὁ Πάολο χόθηκε κάτω ἀπὸ τὸ τεζάκι του καὶ παρακολούθησε ἀπὸ τὸν κρυφάνα τοῦ τῆς μονομαχίας. Ὁ Πιέτρο κόλλησε τὴν πλάτη του στὸν τοίχο γιὰ νὰ εἶνε ἀσφαλισμένος. Ἡ φωνὴ τοῦ τοιμοποικιοῦ τοῦ διακρινόταν τώρα καθαρὰ. Μὰ κ' αὐτὴ δὲν ἀργῶσε νὰ σθῆσῃ.

"Ὁ Χουέρ κ' ὁ Χουάν εἶχαν ἀρχίσει νὰ παλεύουν. Ὁ Ρικόρντι ἄκουγε τῆς θλαστήμεις τους καὶ τὴ θραεῖα ἀνάσσεια τους πᾶνω ἀπὸ πέντε λεπτὰ τῆς ὥρας. Ξαφνικὰ ἀκούστηκε ἓνα σογγυλ, τὸ "Ἐπειτα ὁ γδοῦπος ἐνός ὀμίματος, πὸν ἔσπεφτῆ καταγῆς. Κάποιος εἶχε πεθάνει.

Τὸ φῶς ἀπῆγε πάλι. Ἦταν ὁ Χουάν. Τὸ μαχαίρι τοῦ Μαριλίνο ἦταν βουτηγμένο στὸ αἷμα. Ὁ ληστής ἤπιε ἓνα ποτήρι κρασί, σκούπισε τὸν ἰδρώτα του καὶ κύτταξε ἐρωτικὰ τὸν Πιέτρο.

—Ἡ σειρά εἶνε τώρα, τοῦ εἶπε.

"Ὁ ἄλλος σηκώθηκε ἀπὸ τὴ θέσι του. Τὸ φῶς ἔσθησε πάλι. Ἡ δευτέρη μονομαχία κράτησε πολὺ. Τὰ μαχαίρια τῶν δολοφόνων τοὺς σκίαν τῆς σάρκας, μὰ δὲν πετύχαναν τὸ σκοπὸ τους. Μιὰ στιγμῆ, οἱ δύο κακοποιοὶ ἀρτάχτηκαν στὰ χέρια, μὰ σκόνησαν σὸν πᾶνω τοῦ Χουάν καὶ κ' ἐκλήστηκαν κοντὰ του.

Πάλευαν ἔτσι πλὴν ὅρα. Ὁ Ρικόρντι ἔσθησε τ' αὐτὴ τὴ γιὰ νὰ ἐσχωρῆζῃ τῆς φωνῆς τους καὶ ἰνὰ δῆ ποῖος ἄντεχε ἀκόμη. Κ' οἱ δύο ἔτους ἦσαν γεροί. Πέρασαν ἀκόμη λίγα λεπτὰ καὶ τέλος ἀκούστηκαν συγχρόνως δύο σογγυτὰ

ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ ΣΤΟ ΧΟΛΛΥΓΟΥΝΤ ΚΑΙ ΣΤΑ ΑΛΛΑ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΑ ΚΕΝΤΡΑ

Η ΖΩΗ, ΟΙ ΕΡΩΤΕΣ, Η ΑΠΙΣΤΙΑΣ, ΟΙ ΓΑΜΟΙ ΚΑΙ ΔΙΑΖΥΓΙΑ ΤΩΝ ΑΣΤΕΡΩΝ

(Ειδήσεις, πληροφορίες, κεντσεμπελιά)

ΤΑ «στούντιο» της «Μέτρος», αυτές τις μέρες, εγχορίζεται ένα περίφημο φιλμ, «Ο Σκάνδαλο της μέρας», στο όποιο πρωταγωνιστεί η χαρτομένη ηθοποιός Κόνσταντ Μπέννιτ. Η φρενέτια αυτή άινε σήμερα στο Χόλλυγουντ τόσο διάσημη γὰ τις «κεντροκατόχτες» της, ώστε ο κείκοις της δόθηκε ο πρώτος ρόλος σ' αυτό το νέο φιλμ. Η Κόνσταντ Μπέννιτ είνε πάνα υπερβολικά εύθυμη και ξετρελλάίνει τούς θαυμαστάς της με τις εξοφρενικές ιδέες της. Την παρασημήν έδωμάδα μάλιστα σάφωρος σ' ένα ρόλο της· μὰ τόσο τραγική φάσμα, ώστε τον ανάγκασε να φύγη από τη φιλμοπόλη.

«Άξιζε τον κόπο να σής την διηγησόμε;»
 «Ο Τζών Πέρεϋ, ένας πλούσιος Νιουϋορκέζος, είχε ερωστική αναφορά την όμορφη φρενέτια και δέν έννοσησε να ξεκολλήση από το Χόλλυγουντ. Κάθε μέρα πήγαινε στη βίλλα της γιά να της φιλήση με τρυφερότητα το χέρι και την ακολουθούσε στο «στούντιο» γιά να την άκούσει να τραγουδά μ' αυτή την τόσο περιέργη φωνή της.

«Θά με κάνετε να χάσω το μυαλό μου!...» της έλεγε συχνά. Μά δέν έχετε καρδιά; Δέν με λιπασθε; Έχω πάρει πια την απόφασι ν' αποστατή, γιά να ήσυχάσω άπ' αυτό το μαρτύριο...

«Και γιάτι δέν πραγματοποιείτε αυτή την απόφασι σας; τόν ρώτούσε μ' άπάθεια η «εκντροκή» φρενέτια. Μισρεί τότε να είνε λιπαρό και να σής αγαπήσει...

«Ο Τζών Πέρεϋ, ξεπαλλος τότε, έφρενε από τη βίλλα της με το σκοπό να τηνάξη τα μυαλά του και να της δείξη την άγάτη του. «Όταν όμως βρισκόταν μόνος, σνενερόταν από την... ρέλλα του κ' έβλεπε ότι η ζωή ήταν τόσο άμορφη ώστε να μίν έχη κανείς το δικαίωμα να την στερηθή. Έκλενε βουτών το πιστόλι του σ' ό σφράξι το γραφείο του και πήγαινε να συναντήση πάλι την Κόνσταντ Μπέννιτ, η όποια τόν ύπαλάτταν μ' ένα ερωτικό χαμόγελο.

«Έπειδή όμως ο Τζών Πέρεϋ είχε άρχισι να της γίνεται ένδοξηλτικός, άπεφάσισε να τον ξεφορτωθή μ' αλ καλή. Έτσι μ' α μέρα τηλεφώνησε σ' όλες τις εφημερίδες ότι ο άγαπημένος φίλος της Τζών Πέρεϋ άποκτόνησε στη βίλλα της και τούς έδωσε μάλιστα και κάθε λεπτομέρεια γ' αυτό το έρωτικό δράμα. Οι Άμερικανοί δημοσιογράφοι έβαλαν άρεκετή φαντασία, και, χωρίς να ξεκουσώσουν άν ήταν άληθη ή ν, είησις, την δημοσίευσαν. Όλο το Χόλλυγουντ, φυσικά, άναστατόθηκε, και ο φίλος τού Πέρεϋ έτρεξαν στο ξενοδοχείο του γιά να συλλυπηθούν τούς δικούς του. Φαν ασήθη τώρα τα γέλια τους, όταν είδαν τόν Τζών Πέρεϋ να διαδίδει έντρομος το θάνατο του! Τόση δέ ήταν η στενωχώα του, ώστε, μη μπορώντας να γλυτώσει από τις ερωσίες τόν φίλων του, άναγκάστηκε να φύγη γιά τη Νέα Υόρκη, όριζόμενος ότι ποτέ δέν θά πατούσε πια το πόδι του σ' αυτό τόν τόπο τού κιαόλου!...

Η Κοντοίτα Μοντενέγκρο, καθώς αναφέρουν τα «Κινηματογραφικά Νέα» της φιλμοπολέως, την παρασημήν έδωμάδα άνεκρησίζη πρωτα-

πόου. «Έπειτα όλα ήούχασαν. Ο Πάολο Ρικόντι άναψε το φός. Δίπλα τόν πτώμα του Χουάν θρισκόντουσαν τώρα και τα πτώματα τόν συντρόφου του. «Ήσαν άγκαλιασμένα σφρχά και και φιλμένα από τα μοχαίρια τους.

«Ο Πάολο Ρικόντι χαμοελάοντας πονηρά, πήρε άπ' ό τριπέζι τα χαρτονομίσματα. τό έκρυψε σ' ένα μυστικό συρτάκι τ' ό μαγαζιού του κ' έστρεψε πής στο σταδίο, ζέριε τ' όλην τήν και τράβηξε γιά το Μπουονο «Άδρες γιά να διηγηθή στήν αστυνομία πώς άλληλεξεσόντώθηκε η συμμορία τού Μαριλίο δελ Χουέρ, τού πρώτου ληστή της Άργεντινας.

Η ύλη είχε τραχηθή τώρα άπάνω από τα δέντρα και τούς δρόμους. Κι' ο Πάολο Ρικόντι ήταν εχαρακτημένος και γελούσε πού είχε γίνει πλούσιος. Και, γιά πρώτη φορά, χνέσιος τά γένεια του και κυττάχτηκε μ' ίκανοποίησι στόν καθρέφτη.

ΝΤΟΥΓΚΛΑΣ ΚΕΡΑ

όλητρία του τέννις στην Καλιφορνία. Η γοητευτική φρενέτια είνε μια από τις καλύτερες «αράττες» της Άμερικής και πολλές φορές της έχουν προτείνει να λάβη μέρος και στους διεθνείς άγώνες. Μά η Κοντοίτα Μοντενέγκρο διατάζει, γιάτι δέν θέλει να στερηθή από τη βόξα από μ' αλλη γυναίκα, πού δέν έχει άλλην ίκανότητα από το να παίζη καλό τέννις.

«Έγώ, δήλωσε στούς φίλους της, έχω και την βόξα τού κινηματογράφου. Είμαι πασίγνωστη. Γιά ποδό λόγο λοιπόν να βάλω κ' άλλους μελιάδες στο κεφάλι μου; Ηαίωο τέννις γιάτι μ' άρσει υπερβολικά αυτό το σπόρ, και δέν μ' ένδοφέρουν καθόλου ούτε τα χειροκροτήματα, ούτε η βόξα.

Μά δέν είνε βλάδιον άπάθανο η Κοντοίτα Μοντενέγκρο ν' άλλάξη γνώμη και να δοίμε καμιά μέρα να δικαζή με γυναικείο πείσμα τόν τίτλο της πρωταθλήτριας τού κόσμου σ' αυτό το σπόρ.

Η Ζαννέ Γκένινο, πού εγχορίζε σήμερα στη φιλμοπόλη ένα κενόοργο συναραστικό έργο της, παρουσάζεται σ' αυτό με ύπερβολές τούσάτες δικής της έντινευσις, η όποιας τόν προσέχη χεμονία θά ξετρελλάιουν όλες τις γυναίκες. Η Ζαννέ Γκένινο έχει καταρθώσει να συνδύσχη σ' αυτές τήν άπόλυτητα με την όμορφιά και να παρουσιάση ένα τόσο άρμονικό σύνολο, ώστε να προκαλή τό θαυμασμό όλων τών φίλων της.

Από το καλοκαίρι, η από καμψη γυναίκα της Καλιφορνίας, η Νόημα Σήρεϋ, άνακάλυψε ότι τα μεγάλα φάσμα καπέλα κινούν πού έν-

Ο Τζέιμς Μάρκος, ο Ρόλαντ Ντρίου, η Ντολορές ντελ Ρίο και ο Άλεξ Φράνσις, σε μια σκηνή τού νέου φιλμ «Έδωνξελίν»

των και πού γοητευτική την όμορφιά της. Κι' έτσι έφανερίστηκε στις κοσμικές βεξέσεις της Φλαοίδος, στην όποια σήμερα ξεκουράζεται, μ' ένα τόσο μεγάλο καπέλο, κάτω από τό όποιο θά μπορούσαν να σπεγασθούν...δέκα άνθρωποι!

Στο Χόλλυγουντ τέλειωσε αυτές τις μέρες το νέο φιλμ τού Ρομπερτ Μονιγκόμεν και της Τζών Λάνγκ, το όποιο ήταν άφορμη να συνδεθούν παρα πολύ στενά αμ οι οι δύο διάσημοι αστέρες. Η καρέζ γλώσσις, μάλιστα, της φιλμοπολέως, λένε ότι ο «Μπιμ» έπισκεπτόταν ταχτά την όμορφη Τζών Λάνγκ στη βίλλα της, γιά να μιλερουν καλύτερα τις ερωτικές σπινές τους. Γι' αυτό και το έργο τους είνε βδαιον ότι θά έχη μεγάλη έπιτυχία.

Η Άρλιν Ζούγκε είνε ένα πολύ όμορφο «άιστρο» της «Φοξ-Φιλμ» με σόμα νεράιδας, με γλυκίστατο χαμόγελο κ' έκφρασετικά μάτια. Έχει άκόμη τα πλαστικώτερα πόδια τού Χόλλυγουντ και μ' άπερβολικά τρυφερή καρδιά. Είνε πολύ καλή μ' όλους τούς φίλους της. Η Άρλιν Ζούγκε τώρα εγχορίζε ένα θεαματικό έργο της, τις Τρελλές της Αύρων, το όποιο θά είνε πολύ πού όμορφο από τα «Σκάνδαλα 1935».

Η Ντολορές ντε Ρίο είνε άρρωστη βαρεία. Υποφέρει από την καρδιά της κ' οι γιατροί της σνενοτρων ν' άλλάξη τόν άέρα της και να ξεκουσώθη γιά λίγο. Αλλά μ' άς πληροφορούσι τα κινηματογραφικά περιοδικά της πόλεως τού κινηματογράφου. Πολλοί όμως πιστεύουν αιτή η νέα εάρρωσις της Ντολορές ν.ά. Ρίο προφεται από τό άδοξό ένός καθητικού εϊθιολόου, πού είχε τελεταίως η όσσημια φρενέτια μ' έναν όμορφο σματτα ρωτή της.

Στά «στούντιο» της «Ουίτς» εγχορίζεται τώρα «Ο Ταγκάνις Βαχρόν», στόν όποιο πρωταγωνιστεί ο περίφημος ηθοποιός Ζοζέ Νιγγουέρο, ο όποιος ημμάζεται γιά την όμορφιά του και τις κατακτήσεις του.

Η Άνίτα Λούις άρχισι να κνή τόν θαυμασμό τών ειδικών τού «στούντιο». Όλοι έλπίζουν ότι δέν θ' άργήση να γίνη διάσημη βεντέτια.

Ο Μιλτάν, ο «Βασιλεύς τόν Λούστρουν», ξεκουράζει σήμερα στην Κνανή Άκτι. Μά δέν ξεχνάει τόν κινηματογράφο. Τις περισσότερες ώρες της μέρας τόν ασχολεί μ' με τη συγγραφή ενός κενόοοργου σενάριο, το όποιο πρόκειται να εγχορίσει μόλις θά έπιστρέψη στη Ηαοισι. Έννοείται ότι κάθε μέρα βρίσκει κωρο άλεπτικώς τόν μετρί του από τις όμορφες θαυμαστές του, η όποιες έννοσούν να κολλητήσουν μαζί του και να παίζουν στην όμορφιά...